

Кодекс Етики та Професійної Практики
членів Дивізіону психоаналітичної психології та психотерапії НПА - EFPA

Розробники: Галина Савченко, Оксана Аршевська-Герен,
Владислав Депутатов, Олександр Жилко Євген Нелін, Анастасія Токарева
Розглянуто на Загальних зборах Дивізіону 10.02.2021 р.
Статус: **прийнято**.

1. Вступ

Кодекс Етики та Професійної Практики (далі - Кодекс) визначає взаємодію у професійному полі всіх індивідуальних і колективних членів Дивізіону психоаналітичної психології та психотерапії Національної Психологічної Асоціації України (далі - Психоаналітичний дивізіон).

Він є доповненням до основного Етичного кодексу НПА - EFPA і прояснює деякі особливості в практичній роботі фахівців, які визнають домінуючу роль несвідомої сфери у психіці людини і працюють з феноменами перенесення (трансферу) та опору у психоаналітичній площині.

Кодекс носить обов'язковий характер і має на меті:

1.1. Визначити загальні цінності і принципи, а також встановити стандарти професійної поведінки та роботи для всіх членів Психоаналітичного дивізіону.

1.2. Інформувати і захищати інтереси тих представників суспільства (пацієнтів, організацій, робочих груп тощо), які звертаються за допомогою до Етичного комітету через неналежне виконання членами Психоаналітичного дивізіону своїх професійних обов'язків.

1.3. Окреслити межі професійної компетентності членів Психоаналітичного дивізіону. Всі члени Дивізіону несуть відповідальність за дотримання принципів, викладених у Кодексі, і використовують цей Кодекс як етичний стандарт для своєї практики, а не просто як набір мінімальних вимог.

1.4. Сприяти вирішенню ймовірних професійних суперечностей і конфліктів. У разі виникнення професійних етичних протиріч та складнощів, цей Кодекс є орієнтиром у їх вирішенні самостійно або шляхом звернення до Експертної групи з етичних питань.

1.5. Кодекс може переглядатися та доповнюватися у разі необхідності, зокрема через появу нових викликів на порядку денному в реальному часі.

2. Загальні принципи і цінності.

2.1. Психоаналітики/психотерапевти не принижують гідність пацієнтів щодо їх етнічної приналежності, раси, статі, гендеру, сексуальної орієнтації, релігії або економічного статусу, поважають честь і гідність кожної особистості та підтримують принципи інакшості. Вони дотримуються зазначених у Конституції прав і свобод на самовизначення, якщо це не суперечить законам країни, в якій практикує фахівець.

2.2. Психоаналітики/психотерапевти визнають, що психологічна практика в психоаналітичному полі є їхньою роботою, і не змішують особисте життя і людську ідентичність з професією і професійними відносинами.

2.3. Психоаналітики/психотерапевти прагнуть підвищувати рівень своїх знань про поведінку людини, розуміння самих себе та інших, і використовувати ці знання на благо людства.

2.4. Психоаналітики/психотерапевти докладають зусиль для захисту добробуту тих, хто звертається до них за допомогою, а також їх близьких (коли це не суперечить інтересам самого клієнта) і учасників досліджень, які можуть бути об'єктом їх професійної діяльності.

2.5. Психоаналітики/психотерапевти поважають інших представників психологічного фаху та докладають зусиль для створення атмосфери взаємної довіри. Вони не допускають зловживань своїми знаннями і вміннями, як у відношенні до колег, так і в стосунках з клієнтами.

2.6. У своїх дослідженнях психоаналітики/психотерапевти спираються на власну компетентність, об'єктивність в застосуванні своїх умінь, турботу про інтереси клієнтів, колег, студентів, учасників досліджень та членів суспільства загалом.

2.7. Як практики психоаналітики/психотерапевти знають, що несуть свою частину професійної відповідальності, оскільки їх професійні дії можуть змінювати життя інших людей, та очікують, що інші учасники комунікації (суспільство, клієнти, колеги та ін.), відповідно, несуть свою частку відповідальності в цих професійних відносинах, а саме: дотримуватися організаційних, часових, фінансових та інших домовленостей. Вони відстежують особисті, соціальні, політичні, організаційні, фінансові, а також пов'язані з навколишнім середовищем ситуації, які можуть призвести до взаємних зловживань та порушення професійної етики.

У прагненні до цих стандартів психоаналітики/психотерапевти дотримуються конкретних етичних принципів.

3. Персональний професійний тренінг:

3.1. Після отримання диплома про психологічну освіту і вибору психоаналітичної парадигми для ведення практики або дослідницької роботи, фахівець може реалізувати себе в трьох можливих ролях, які не суперечать одна одній:

- ***психолог психоаналітичної орієнтації*** (еквівалент сертифіката EuroPsy basic в EFPA і сертифікатів-аналогів інших визнаних асоціацій) як психолог-консультант, який застосовує психоаналітичну теорію в своїй практиці;
- ***психоаналітик або психоаналітично орієнтований психотерапевт*** (еквівалент сертифіката EuroPsy Specialist in Psychotherapy в EFPA, а також сертифікатів-аналогів інших визнаних асоціацій), який практикує психоаналіз для допомоги клієнту пізнати себе або в якості психотерапевтичного інструменту;

· **психолог-дослідник** в психоаналітичному полі, в тому числі у сфері прикладного психоаналізу.

До зазначених ролей висуваються різні вимоги щодо професійної підготовки, часовий сертифікаційний обсяг яких відповідає актуальним стандартам НПА, EFPA.

3.2. Що стосується змісту професійної підготовки, то даний Кодекс вважає етичними такі орієнтири для професійної підготовки зазначених ролей:

Критерій підготовки (підтверджуючий документ)	Психолог психоаналітичної орієнтації	Психоаналітик / психоаналітичний психотерапевт	Психолог-дослідник у психоаналітичному підході
Повна закінчена освіта в області психоаналізу / психоаналітичної психотерапії (диплом, свідоцтво, сертифікат)	Бажано	Обов'язково	Не обов'язково
Безперервна професійна підготовка та підвищення кваліфікації у психоаналітичному полі, зокрема на конференціях, семінарах, спеціалізаціях (сертифікати участі)	Обов'язково	Обов'язково	Обов'язково
Відображення результатів власної роботи в усних і письмових працях (доповідях, навчальних курсах, публікаціях)	Не обов'язково	Бажано	Обов'язково

Д и д а к т и ч н и й (тренінговий) аналіз як отримання власного досвіду в психоаналізі / психоаналітичній психотерапії	Бажано	Обов'язково	Бажано
Супервізія власної практики у більш досвідченого колеги, що має статус супервізора	Бажано	Обов'язково	Не обов'язково

Коментарі до таблиці:

3.2.a Тренінговий (навчальний, дидактичний аналіз) для психоаналітиків і психоаналітичних психотерапевтів проходить від 2-х до 5-ти разів на тиждень по 50 хвилин, онлайн або оффлайн, у офіційно визнаного в національному або міжнародному професійному полі тренінгового аналітика, з обов'язковим самостійним урахуванням кількості годин і підписом тренінгового психоаналітика після закінчення цього процесу. За погодженням з тренінговим аналітиком цей аналіз може проходити в постійному сеттінгу або мати формат шатлів з проведенням сесій не частіше 2-х разів на день. Шаттл-аналіз не повинен бути єдиним форматом для такої роботи і використовується як доповнення до більш постійного сеттінгу онлайн-сесій.

3.2.b Супервізія практики сертифікованим у національному або міжнародному професійному полі супервізором, проходить в індивідуальному чи груповому форматі. На початку практики психолога, що виконує стандарт підготовки на психоаналітика або психоаналітичного психотерапевта супервізії проходять не рідше 1 зустрічі на 4-6 зустрічей з клієнтом. Після сертифікації частота супервізій може змінюватися та регулюватися запитом самого практика. Облік супервізій ведеться супервізантом, і по закінченню підписується супервізором.

3.2.c Теоретична освіта в галузі психоаналізу та психоаналітичної психотерапії здійснюється установами формальної та неформальної освіти, як в рамках національного освітнього стандарту, так і за міжнародними стандартами, в офіційно визнаних в Україні інституціях або інших установах, що реалізують програми психоаналітичного освіти. У разі невідповідності годин отриманої освіти за деякими з навчальних дисциплін стандарту НПА, EFPA і ЕуроPsy, здобувач освіти має право добрати ці години, прослухавши необхідні навчальні курси в будь-якому закладі освіти формальної або неформальної освіти. Облік виконання освітніх програм здійснюється відповідно до законодавства України.

4. Практика.

4.1. Фахівці поважають цілісність і захищають добробут людей і груп, з якими вони працюють; інформують своїх клієнтів про завдання та природу терапевтичного процесу, процедури оцінювання, освітні та/або тренінгові процедури.

4.2. Вони відкрито визнають, що клієнти, студенти, тренінгові кандидати та учасники терапії і дослідження, можуть вільно вибирати професіонала для терапевтичної роботи і приймати рішення про участь або припинення участі в тих чи інших професійних дослідницьких процедурах.

4.3. Примус до участі в професійних дослідницьких процедурах або до продовження отримання професійних послуг, не допускається і визнається як неетичний.

4.4. Психоаналітики/психотерапевти усвідомлюють свій потенційний вплив на клієнтів, студентів та тренінгових кандидатів. Вони уникають експлуатації довіри і залежності цих людей.

4.5. Вони вживають заходів для уникнення ситуацій «подвійних відносин», які можуть ускладнювати їх професійне судження або збільшувати ризик експлуатації. Приклади таких ситуацій включають в себе (але не обмежуються цим): професійну терапію співробітників, студентів, супервізантів, близьких друзів або родичів, так само і дослідження, що проводяться за участю цих осіб. Вважається не етичним, якщо психоаналітик/психотерапевт і пацієнт, які знаходяться в терапевтичних відносинах, зустрічаються і усвідомлено беруть участь в дискусіях (наприклад зборах, тренінгах, заходах корпоративного характеру) які можуть за своїм характером йти всупереч з базовими психоаналітичними принципами (контракт, формат, перенесення та опір) і створювати ситуацію експлуатації або «подвійних відносин».

4.6. Сексуальна близькість і особисті відносини фахівця з клієнтами, тренінговими кандидатами, учасниками досліджень є неетичними під час усього терапевтичного процесу та ще протягом трьох років після його закінчення.

4.7. Практикуючі професіонали постійно підтримують рівень своєї компетентності. Передбачається, що кожен практикуючий фахівець бере участь в програмах безперервного професійного розвитку.

4.8. Психоаналітики/психотерапевти повинні утримуватися від практики, якщо їх психоемоційний і фізичний стан порушено, наприклад під впливом хвороби, стресу або зміненого стану свідомості. У такій ситуації необхідно перенаправити своїх клієнтів до колег і звернутися по відповідну медичну та/або психотерапевтичної допомогу.

4.9. Фахівці мають право вибирати техніки терапії та її сетінг. Необхідно інформувати пацієнта про те, що психоаналіз/психотерапія - це певного роду діалог, і що йому слід висловлювати свої думки і почуття словами. Для допомоги пацієнту в використанні цієї модальності застосовується вербальна комунікація, а також невербальна, яка може бути переведена в вербальну.

4.10. Протягом сесії пацієнт має право висловлювати вербально всі свої думки і почуття. Фахівець не повинен обмежувати це право пацієнта. Не допускається також проголошувати вияв тих чи інших почуттів патологічними. Фахівці мають право

використовувати відповідні заходи для запобігання та припинення агресії з боку пацієнта і для встановлення меж терапевтичної роботи.

4.11. Психоаналітики/психотерапевти можуть використовувати діагностичні сесії для дослідження запиту пацієнта і для того, щоб визначити, чи може даний метод бути корисним пацієнтові. Спеціаліст завершує клінічні або консультаційні відносини за запитом клієнта, приділивши достатньо уваги суті запиту на завершення. Він може також рекомендувати клієнту альтернативні джерела допомоги.

4.12. Психоаналітики/психотерапевти мають право відмовити пацієнтові, якщо його запит нереалістичний або не перебуває в полі професійної компетентності фахівця.

4.13. Моральні та етичні стандарти поведінки фахівців є їхньою особистою справою, за винятком тих випадків, коли вони можуть перешкодити виконанню їх професійних обов'язків. Вони усвідомлюють, що стиль їхнього особистого життя і суспільної поведінки можуть вплинути на довіру суспільства до професії та на можливість їх колег виконувати свої професійні обов'язки.

4.14. Якщо психоаналітик/психотерапевт дізнається про етичне порушення, що здійснюється іншим фахівцем, він намагається - наскільки це можливо - розв'язати це питання неформальним шляхом, привертаючи увагу цього колеги до факту порушення. Такі неформальні спроби корекції відбуваються з дотриманням конфіденційності.

5. Процедура психоаналітичної психотерапії.

5.1. Стратегія психоаналізу/психотерапії виходить із захисту інтересів пацієнта, безпеки суспільства і самого психоаналітичного психотерапевта.

5.2. Психоаналітична терапія заснована на свідомій згоді пацієнта брати участь в процесі терапії, його дієздатності і бажанні нести свою частину відповідальності за виконання умов терапевтичного контракту.

5.3. Контракт визначає межі терапевтичної взаємодії, в якому компетенції психоаналітика/психотерапевта використовуються для розуміння свідомої і несвідомої мотивації пацієнта для вирішення його запиту.

5.4. Контракт включає в себе такі питання, як тривалість і частота сесій, їх місце і час, розмір і спосіб оплати, порядок скасування сесій, оплата пропущених сесій і т.д. При цьому всі пункти контракту поширюються на пацієнта і терапевта симетрично і рівнозначно.

5.5. Психоаналітики/психотерапевти повинні відповідним чином попереджувати клієнтів про будь-які зміни в графіку терапевтичних сеансів і про заплановані перерви.

5.6. Не можна проводити терапію всупереч бажанням пацієнтів або без їх згоди. Це вірно і для дітей; в цих випадках потрібна також згода їхніх батьків або опікунів. Психоаналітик/психотерапевт укладає окрему угоду з дитиною. Права дитини не повинні порушуватися укладенням контракту тільки з батьками без згоди дитини.

5.7. Психоаналітики/психотерапевти зобов'язані дотримуватися принципу конфіденційності інформації, отриманої в процесі терапії. Єдиним винятком є випадок, коли дотримання конфіденційності може бути потенційно небезпечним для пацієнта, інших конкретних осіб або оточуючих людей загалом. У такому випадку, відповідно до законодавства України, психолог або психотерапевт зобов'язаний порушити конфіденційність.

5.8. Пацієнтів слід інформувати про конфіденційність їх матеріалу і умов, за яких вона може бути порушена, при укладанні контракту. Термін конфіденційності не обмежений.

5.9. Психоаналітики/психотерапевти мають право використовувати видозмінений і збірний контекст історії клієнта для подання клінічної віньєтки на супервізії та професійних зібраннях, для презентацій, наукових статей і т.д. Історія тренінгового аналізанта не може бути використана для розборів клінічних випадків, ілюстрації доповідей на професійних конференціях і в навчальних програмах.

6. Оплата терапії і питання кваліфікації.

6.1. Психоаналітики/психотерапевти отримують оплату тільки за виконану роботу. Ця плата обговорюється з клієнтом і повинна бути взаємоприйнятною. Однак прийнятним також є встановлення правила оплати сесій, які пропускає клієнт, якщо психоаналітик/психотерапевт вважає, що це правило підтримує терапевтичну рамку роботи з конкретним суб'єктом.

6.2. Психоаналітики/психотерапевти не платять і не отримують плату за те, що направляють пацієнтів до своїх колег або за те, що до них надсилають пацієнтів.

6.3. Психоаналітикам/психотерапевтам рекомендується повідомляти про свою кваліфікацію за запитом клієнта, а також не претендувати явним або непрямим чином на володіння кваліфікацією, що не відповідає їх реальній кваліфікації.

6.4. Психоаналітикам/психотерапевтам слід з самого початку терапії відкрито говорити про свої умови і (коли це необхідно) про свій метод.

7. Реклама, онлайн і зовнішні комунікації.

Психоаналітики/психотерапевти розуміють, що працюють в просторі товарно-грошових відносин на ринку послуг, і що реклама є засобом комунікації, спрямованим на пряме залучення клієнтів з числа осіб, які потребують психологічної або психотерапевтичної допомоги. Такі публічні заяви, пропозиції послуг, оголошення та інші види просування психоаналітичних послуг, допомагають людям робити більш поінформовані судження і вибір більш відповідного терапевта або виду послуг серед різноманіття пропозицій в полі психології / психоаналізу / психотерапії.

7.1. В оголошеннях та рекламі професійних послуг психоаналітики/психотерапевти можуть перераховувати наступну інформацію, щоб характеризувати себе і послуги, що надаються: ім'я, вищий академічний ступінь в обраній сфері психології, тренінговий сертифікат, отриманий в акредитованій інституції, членство в психотерапевтичних і психоаналітичних організаціях та інших професійних товариствах. Також інформація може включати фото, адресу, номер телефону, години роботи офісу, короткий список

надаваних психологічних послуг, належним чином представлену інформацію про оплату, володіння іноземними мовами, політики щодо страховки або оплати терапії третьою стороною.

7.2. Психоаналітики/психотерапевти повинні утримуватися від недобросовісної реклами, а саме: пропонувати послуги, техніки і методи, які дискредитують психоаналіз, колеґ-психоаналітиків і професіоналів суміжних професій; називати кваліфікацію і статус, не маючи на те підтверджуючих документів; використовувати чужу символіку, логотипи або рекламні тексти без дозволу з правовласника.

7.3. Психоаналітики/психотерапевти уникають участі в рекламних акціях, які рекомендують публіці купівлю або використання патентованих засобів або інших товарів, що відносяться до певного джерела, якщо їх участь у такій рекламі заснована виключно на тому, що вони ідентифікуються як психотерапевти. Виняток становлять книги та інші навчальні матеріали і проєкти, а також тематичні та навчальні заходи.

7.4. Якщо психоаналітичний психотерапевт дає рекомендації в рекламному повідомленні, під час публічної лекції або демонстраційних заходів, в газеті чи журналі, в онлайн, радіо або телевізійній програмі, він використовує достовірні, переважно новітні дані в своїй сфері та застосовує найвищий рівень професійного судження.

7.5. Психоаналітики/психотерапевти розуміють, що сучасний психоаналіз живе в епоху цифрової революції. Вони підтримують і розвивають можливості, вивчають правила і закони нових інтернет комунікацій, спираючись на кодекс професійної етики та практики.

7.6. Етичний кодекс у професійному полі мережі інтернет розглядає тільки взаємини колеґ і пацієнтів, так як виходить з розуміння того, що психологія, психоаналіз і психотерапія - це професія. Тому, Етичний кодекс не поширюється і не регламентує приватне життя фахівців, яке вони ведуть в онлайн просторі, за винятком випадків, коли його або її особисте життя дискредитує сам психоаналітичний/психотерапевтичний метод і те професійне співтовариство, до якого він належить.

7.7. Психоаналітики/психотерапевти, розуміють цей поділ на приватне і професійне і утримуються від онлайн дружби з клієнтами. У випадку, якщо клієнтом стає той, хто підписаний на особистий аккаунт фахівця, то спеціальним пунктом психотерапевтичного контракту зазначається принцип конфіденційності: клієнт утримується від відвідування сторінки свого психотерапевта в соціальних мережах, не коментує пости на його персональній сторінці, не читає і не коментує його висловлювання у контексті фахових дискусій на професійних ресурсах. Спеціаліст зі свого боку не запрошує пацієнта до дискусії і намагається налаштувати свій аккаунт таким чином, щоб його активність в соціальних мережах не була видимою клієнтові.

7.8. Припустимо використовувати месенджери в соціальних мережах та інших онлайн ресурсах для мінімальної комунікації з пацієнтом, тільки для вирішення питань, пов'язаних з виконанням сеттінгу і контракту.

7.9. Психоаналітики/психотерапевти усвідомлюють, що ідеальної конфіденційності в соціальних мережах досягти неможливо, і тому всі несподівані перетини пацієнта і фахівця в мережевому світі повинні ретельно обговорюватися в терапії з цим пацієнтом.

7.11. Допускається використовувати можливості інтернет-ресурсів та інші цифрові і телекомунікаційні можливості для роботи з пацієнтами. Під час укладання договору з пацієнтом, групою, парою або дитиною/підлітком на роботу онлайн, рекомендовано спиратися на правила офлайн роботи.

7.12. Вважається неетичною ситуація, якщо під час онлайн відео-сесії тільки у одного з учасників вимкнено відео. Така ситуація ставить одного з учасників терапевтичної пари в привілейоване становище, тим самим порушуючи базовий принцип психоаналітичної/психотерапевтичної практики симетричності та рівнозначності, що не сприймає домінування. Така нерівноправна ситуація ініціює опір перенесення і повинна бути опрацьована в терапії або на супервізії.

7.13. Онлайн сесія, в якій всі учасники не використовують відео, вважається телефонною сесією за допомогою мережі інтернет. Припустимо проводити сесії, через листування по електронній пошті або SMS, якщо укладено контракт на такий вид психоаналітичної/психотерапевтичної роботи.

8. Регламент роботи Етичного Комітету.

Етичний Кодекс Психоаналітичного дивізіону НПА-ЕФРА покликаний захищати інтереси клієнтів, репутацію психоаналітиків/психотерапевтів НПА - ЕФРА, професіоналізм членів НПА- ЕФРА, і закони суспільства в цілому.

У випадках, коли член психоаналітичного Дивізіону Асоціації виявляється учасником суперечки, розбіжностей, конфліктів тощо, він приймає на себе відповідальність за те, щоб врегулювати ситуацію шляхом досягнення домовленості між собою та іншою стороною/сторонами.

У випадках, коли досягнення домовленості між членом Психоаналітичного дивізіону та іншою стороною/сторонами суперечки, розбіжностей, конфлікту не вбачається за можливе, член дивізіону звертається за допомогою до Етичного комітету.

8.1. Структура Етичного комітету

Етичний комітет складається з шести членів НПА - ЕФРА.

Кожен член Етичного комітету працює протягом двох років. У разі тимчасового звільнення від функцій члена Комітету з етики його може тимчасово замінити інша людина. У випадку, якщо необхідність заміни члена Етичного комітету відпадає, він відновлює свою діяльність.

8.2. Обов'язки Етичного комітету:

Розглядати і приймати рішення з приводу скарг на порушення етики між фахівцями Психоаналітичного Дивізіону НПА в їх професійному полі діяльності та між фахівцями Психоаналітичного Дивізіону НПА і пацієнтами (групами пацієнтів), що виникають в процесі терапевтичної взаємодії.

Виробляти рекомендації щодо врегулювання конфлікту і подолання етичної проблеми після надходження і розгляду скарги; приймає рішення щодо можливості членства цього психотерапевта у Психоаналітичному дивізіоні НПА.

Займатися подальшою розробкою стандартів професійної етики і рекомендувати прийняття нових доповнень або змін до Етичного Кодексу.

8.3 Процедура розгляду скарг:

8.3.a Скарга може бути подана колегою або клієнтом. Заява подається на адресу секретаря Етичного комітету у письмовій формі (на паперовому або електронному носії) за підписом автора, із зазначенням телефону і електронної пошти для листування. Анонімна скарга не береться до уваги. Скарги від третіх осіб (тобто тих, хто не брав участі в психоаналітичному процесі або не внесених в контракт) не приймаються. Етичний комітет самостійно не ініціює будь-яких розглядів.

8.3.b У заяві повинні бути чітко описані факти, дії, обставини неетичної поведінки, а також, якщо це можливо, вказані принципи, які були порушені, П.І.Б. члена НПА - EFPA, який, на думку заявника, порушив вимоги Етичного кодексу. Заявник повинен вказати, що згоден на використання наданої інформації для розгляду Етичним комітетом та на надання копій скарги і причетної до неї інформації особі, про яку йде мова в заяві.

8.3.c Етичний комітет не розглядає заяв колег, які працюють в одній організації, на предмет їх організаційних відносин, але може розглянути порушення стандартів Етичного кодексу в провадженні професійній діяльності в цій організації.

9. Процедура розгляду скарги.

9.1. Комітету з Етики необхідно визначити, чи заслуговує скарга спеціального розгляду. Якщо Етичний комітет відхиляє скаргу, то позивач і відповідач повинні бути повідомлені про це. Якщо скарга вимагає подальшого розгляду відповідно до формальної процедури, відповідач також повинен бути повідомлений про це, і йому має бути надано право бути вислуханим.

9.2. Відповідачу надаються такі права:

- можливість мати повну обізнаність щодо змісту скарги;
- право на перевірку і порівняння фактів, викладених у скарзі заявника;
- отримати повідомлення (SMS або по електронній пошті) не менше ніж за 10 календарних днів про дату, місце і час розгляду скарги.
- робити записи під час процесу розгляду скарги;
- отримати рішення та/або рекомендації Етичного комітету в письмовому вигляді, що включають обґрунтовані причини рішення.

9.3. Процедура прийняття рішень у відповідь на скаргу:

Після повного і неупередженого розгляду скарги і всіх наявних даних, представлених на слуханні, Етичний комітет повинен прийти до остаточного рішення. У разі рівномірного розподілу голосів вирішальним є голос Голови ЕК.

Рішення за скаргою можуть бути такими:

- Ухвалення корекційних заходів для вирішення проблеми.
- Тимчасове виключення з організації терміном від року до трьох років.
- Повне виключення з організації.

Якщо психоаналітик/психотерапевт свідомо і навмисно порушує етичні стандарти, встановлені Етичним кодексом Психоаналітичного дивізіону, він в обов'язковому порядку направляється на роботу з супервізором/психоаналітиком.

Член дивізіону, щодо якого Етичним комітетом були прийняті повторні заходи, направляється на додаткове навчання до супервізора на термін, який визначається Етичним комітетом окремо для кожного конкретного випадку.

Виключення з Членів Психоаналітичного Дивізіону означає, що член асоціації втрачає право називатися членом НПА-EFPA і заявляти про себе як про професіонала даної організації.

9.4. Догана і стягнення, що ведуть до виключення психоаналітика/психотерапевта з Психоаналітичного дивізіону НПА, включають в себе конфіскацію всіх внесених членських внесків.

10. Конфіденційність і відкритість розгляду скарг.

Вся інформація щодо змісту скарги на неетичну поведінку фахівця та її розгляду, записи процедури розгляду та інша пов'язана інформація повинна зберігатися в умовах конфіденційності.

Проте, щоб уникнути поширення чуток і недостовірної інформації серед членів Дивізіону, на спеціальній закритій сторінці сайту або закритій сторінці Дивізіону в соціальних мережах, Етичний комітет публікує інформацію у мінімальному обсязі:

- повідомлення про надходження скарги в Етичний комітет із зазначенням заявника та відповідача;
- рішення, винесене за скаргою.

Ці документи зберігаються в професійному просторі протягом одного місяця з моменту винесення рішення за скаргою, та за закінченням цього терміну видаляються з усіх закритих комунікаційних ресурсів членів Психоаналітичного Дивізіону НПА.

11. Уточнення формулювань:

11.1. У цьому Кодексі поняття «пацієнт», «аналізант», «клієнт» є тотожними.

11.2. У цьому Кодексі під поняттями «фахівець», «психоаналітик/психотерапевт» мається на увазі представник однієї з трьох груп учасників дивізіону: «Психолог психоаналітичної орієнтації», «психоаналітик», «психолог-дослідник в психоаналітичному підході».